

BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich
Stanisław Trociuk

Sekretariat Wicemarszałka Senatu RP
Maria Pańczyk-Pozdziej
Wpłynęło dn. 23.09.2014
Nr NPP/972 Nk/24753
Podpis zps

Warszawa, 22.09.2014 r.

II.510.218.2014.TR

Pani
Maria Pańczyk-Pozdziej
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

5647 24.09.14
M

Wznowienie Permi Marszałek

W nawiązaniu do pisma Pani Marszałek (nr BPS/043-47-2038-RPO/14) zawierającego oświadczenie złożone przez Pana Senatora Grzegorza Wojciechowskiego i innych Senatorów podczas 47 posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące sprawy p. Arkadiusza D [REDACTED] uprzejmie informuję, że wyniki analizy akt sprawy Sądu Rejonowego w Grójcu o sygnaturze II K 105/08 nie dały podstaw do wywiedzenia przez Rzecznika Praw Obywatelskich kasacji na korzyść skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 12 października 2010 r., sygn. akt V Ka 461/10.

W tym miejscu wypada zauważyć, iż ten nadzwyczajny środek zaskarżenia może być wniesiony tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia; nie może być wniesiony wyłącznie z powodu niewspółmierności kary (art. 523 § 1 k.p.k.).

Rzecznik Praw Obywatelskich nie podziela zarzutów podniesionych przez Panów Senatorów w powyższym oświadczeniu. W szczególności, nie podobna zgodzić się ze stwierdzeniem, iż sąd odwoławczy zbagatelizował kwestię oceny stanu psychicznego p. Arkadiusza D [REDACTED] w aspekcie odpowiedzialności karnej. Trzeba podkreślić, iż Sąd Okręgowy w Radomiu nie ograniczył się jedynie do zaaprobowania stanowiska Sądu Rejonowego w Grójcu o rzetelności i spójności sporządzonej w sprawie opinii biegłych lekarzy psychiatrów i opinii biegłego psychologa na okoliczność m.in. stanu psychicznego oskarżonego *in tempore criminis* oraz w toku postępowania, lecz w trybie art. 452 § 2 k.p.k. uzupełnił przewód sądowy w postępowaniu odwoławczym i przeprowadził dowód z uzupełniającej opinii tychże biegłych.

Zatem kwestie zdolności oskarżonego do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem oraz możliwości udziału w czynnościach procesowych rzutu na możliwość poniesienia przez niego odpowiedzialności karnej zostały w sposób wyczerpujący zbadane, a ustalenia faktyczne w tym przedmiocie oparto o pełną i jasną opinię biegłych.

Sformułowane przez Panów Senatorów zastrzeżenia, odnośnie do orzeczonej wobec p. Arkadiusza D [REDACTED] bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat stanowią w istocie zarzut rażącej niewspółmierności kary, którego podniesienie w kasacji nie jest dopuszczalne – z mocy przytoczonego na wstępie niniejszego pisma przepisu Kodeksu postępowania karnego. Należy jedynie zauważyć, iż jak wynika z uzasadnienia wyroku sąd I instancji miarkując karę uwzględnił zarówno okoliczności dla oskarżonego korzystne jak i niekorzystne oraz kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Z tego też względu sąd odwoławczy nie zakwestionował orzeczenia o karze.

Ponadto, z urzędu zbadano akta przedmiotowej sprawy pod kątem zaistnienia wszystkich możliwych uchybień uzasadniających wzruszenie prawomocnego wyroku w drodze kasacji, a nie jedynie wymienionych w oświadczeniu Panów Senatorów.

Pragnę także poinformować uprzejmie, iż postępowanie w drugiej sprawie karnej p. Arkadiusza D [REDACTED], wymienionej w oświadczeniu Panów Senatorów, toczy się obecnie przed sądem I instancji, co powoduje, iż Rzecznik Praw Obywatelskich nie może dokonać oczekiwanej analizy akt, do czasu wydania prawomocnego orzeczenia sądu kończącego to postępowanie.

Z poważaniem

